

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI.

НЕДЕЉА 18. ОКТОБРА 1898.

Број 36.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА.

ЦЕНА:

За Србију на годину . . . . . 6 динара
на пола године . . . . . 3 „
За стране земље на годину . . . . . 9 „

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСТАНАК

24. Септембра 1898. год.

Председавао председник г. Н. Д. Стевановић; присуствовали чланови суда г.г. Б. Ј. Рајић, Ст. Ивковић и Коста Симић; од одборника били: г.г. Др. Лазаревић, Др. Стеван Марковић, Љуб. Живковић, Ђ. Димитријевић, К. С. Караџић, К. Н. Лазаревић, Голуб С. Јањић, Дамјан Стојковић, Р. Драговић, Васа Николић, Д. М. Ђорђевић, Стеван Миљковић, Ј. М. Јанковић, Стеван Максимовић, Н. И. Стаменковић, Др. Лeko, К. Чупић, М. Ј. Марковић, Михаило Ђ. Илић, С. Ј. Азријел, Милов. Миланковић, М. Капетановић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 17. Септембра о. г. и примљен је без измена.

II

По прочитању акта Управе вар. Београда и њених одељака АБр. 6591, 6539, 6538, 6540 и 6610, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио,

да је Стеван Добривојевић адвокат доброг владања и средњег имовног стања; да су доброг владања и сиротног имовног стања Живко Аранђеловић трг., Драгутин Јовановић глумач, Вероника Вираг, бабица; да су му непознати Анка жена Алексе

Думића бремзера, Петар Поповић и Миленко Бицевић чувари осуђеника.

III

Председник износи одбору на решење предлог Управе општинске трошарине, о томе, како да се контролише наплата таксе на вино и реекспедиција вина.

По прочитању тога предлога АБр. 6220 и извештаја судске комисије о овом предлогу АБр. 6393, одбор је решио,

да се овај предлог Управе трошаринске привремено усвоји, и да се по њему поступа све донде, док одборска комисија не проучи ово питање и не поднесе предлог за боље и прецизније наплаћивање и контролисање овог трошаринског прихода. Чланови комисије за проучавање овог предмета да буду г.г. Др. М. Т. Лeko, Стев. Максимовић и Васа Николић одборници, Б. Ј. Рајић и Коста Симић чланови суда и Т. Миловановић надзорник општинских кантара.

IV

Одборник г. Стев. Максимовић, предлаже, да се трошаринска такса на вино спусти у тој мери да не мора бити повраћаја таксе, кад се вино извезе из рејона трошаринског надајући се, да

би у томе случају било више прихода од таксе на вино.

Одбор је одлучно,

да се овај предлог упутити на проучавање и оцену одборском повереништву раније одређеном за ревизију тарифе трошаринске.

V

По прочитању молбе Ђорђа Р. Васиќића АБр. 6456 да му се врати трошаринска такса наплаћена на дрва, која је лиферовао за војску у 1894. год. и по прочитању извештаја Управе трошаринске о овој молби, одбор је решио,

да се ова молба одбаца.

VI

Поводом извештаја Управе трошаринске о молби Ђ. Р. Васиќића, из којег се види, да трошаринска такса на дрва за гориво, доношена из Србије, није наплаћивана све до 1897. године, одбор је на предлог одборника г. Љ. Живковића одлучно,

да суд општински учини извиђај, зашто такса трошаринска није наплаћивана на дрва за гориво, доношена из Србије, па да поднесе одбору извештај.

VII

Председник извештава одбор, да крајем ове године истиче рок уговору закљученом између

КРАЉ СТЕФАН ДРАГУТИН

ИСТОРИСКА РАСПРАВА

Мото: „*Nam divitiarum et formae gloria fluxa atque fragilis est; virtus clara aeternaque habetur*“.....
Salust. Coni. Cat. cap. I.

.....„Драгутинова је влада била без осивота и свежине“.....
Ист. Ковач. и Јован стр. 102.

НАПИСАЛИ

К. Н. КОСТИЋ И Ф. АР. СТАНОЈЕВИЋ

Рад награђен са 400 динара, првом видовданском наградом од 15 Јунија 1897. г.)

(НАСТАВАК)

Ну, поред ових познатих назива, постоји још један назив интересантан али са свим усамљен. Сеченички Летопис, на име, назива Драгутина *Другутином* и то два пута једно за другим.

.....„Св же Стефанъ св кира Ђленоу роди в. сына: *Другутина* (sic!) и Милоутина, иже нареченихъ: *Другутина* (!) Стефана краља и Милоутина Оуроша краља.“)

Заинтересовани о овом чудноватом називу, ми сву ову публикацију г-на Љубомира Стојановића сравнили са публикацијом Павла Јосифа Шафарика. У Шафариковој

публикацији, која се у нечему и у ортографији разликује, од публикације г-на Љубомира Стојановића, нема те неправилности. Ми не можемо констатовати од куда долази ова диференција у називима. Могуће је, да је Шафарик увео неке ортографске корекције, које се њему свиделе, или је, пак, погрешка у самом летопису.

Судећи по поузданим споменицима, може се са свим узети: *Да је Драгутин добио ово име на крштењу, као што и АЕ. Данило II каже, и да му је то име било више народно, а да му је име Стефан било више „званично“.* Он се сам тако (Стефан) и пишисује.¹⁾

III

Које се године Драгутин оженио? — Драгутинова женидба — Чија је кћи била Катарина, Драгутинова жена? — О имену краљице Катарине. — Мотиви пријатељства и сродства краља Уроша I. са мађарским краљем Белом IV-им. — О одредбама и обавезама мађарског краља по „брачном уговору“. — Које би земље припале Србији по том „брачном уговору“ и да ли су припале за владе краља Уроша I?

Колико је нама познато нема споменика, који би посведочили, које је године

¹⁾ Љуб. Стојан. Спом. III стр. 13. Спом. Кр. Ак. IV. стр. 10. — Дан. Речн. III стр. 170, 287, I стр. 303. — Пахимер га назива *Στέφανος*. Вон. Lib. III. cap. XXX. p. 273. — Папа Никола у својим писмима га назива само Сте-

била Драгутинова женидба. Данило, чији су хронолошки подаци са свим недовољни, о томе ништа не саопштава. Он, на име, вели да су га родитељи оженили, када је пунолетним постао.¹⁾

У оскудици споменика, који би изрично означили годину или пак само навестили време Драгутинове женидбе, не може се прецизно одредити година Драгутинове женидбе. При свем том, може се ипак одредити горња и доња граница времена Драгутинове женидбе. У већ поменутом писменом уговору, који је године 1271. закључио мађарски краљ Стефан V са краљем Отокарем II-им, у потпису помиње се Драгутин као млађи краљ и Стефанов *зет*. Претпостављајући, пак, да је сродство између Уроша и Беле засновано после рата између Беле и Отокара г. 1260, у ком ми рату Уроша видимо као савезника Белина, на основу те, дакле, претпоставке може се узети, да је Драгутинова женидба била после 1260 године. Дакле: Драгутин се оженио негде у времену између 1260—1271

фаном. Thein. Monum Hung. I стр. 375 § DCV; стр. 377 —378 § DCX. Пејач. Hist. Serv. стр. 295, 207, 208. — Arkiv. Kuk. knj. II стр. 10 г. 1291. — Бранковић га назива *Великим Стефаном* (!): „*Dragutin ergo filius Regis Hungari, factus est Rex, magnus Stephanus dictus. Equitani ei sub arce urbeque Jelechem etc.*“ Arkiv. III. стр. 12. Гласн. LIII стр. 57.

¹⁾ Дан. Жив. стр. 13. Павл. Жит. стр. 167—168.

¹⁾ Љ. Ст. Спом III стр. 130. — Шаф. Pam. Let. стр. 69.

општине и г. Милана Симића, управника општинске трошарине о његовом службовању с тим, да ако одбор не жели, да се ово уговорно стање и даље продужи, да се има отказати на три месеца раније.

По саслушању овога и по прочитању наредбе председника АБр. 6384, одбор је решио,

да се уговор, закључен са г. Миланом Симићем, управником трошарине о његовом службовању откаже. О даљем службовању г. Симића, да се другом приликом решава.

XIII

Одбор је одлучио,

да се решавање о понуди Косу-а и Мариновића за зајам и радове, одложи за другу коју седницу.

IX

По прочитању молбе Стевана Стојановића АБр. 6605, јака прашке конзерваторије, којом моли за помоћ, да би школовање могао продужити, одбор је решио,

да се Стевану Стојановићу изда из општинске касе а из партије на светковине и заветине као помоћ једна стотина форината аустр. вредности, којом сумом има платити школарину за ову годину.

РЕДОВНИ САСТАНАК

1 Октобра, 1898. год.

Председавао председник г. П. Д. Стевановић; присуствовали чланови суда г.г. В. Ј. Рајић и Коста Симић; од одборника били: г.г. Стеван Максимовић, Васе Николић, Р. Драговић, Евг. М. Чоловић, Др. Стеван Марковић, Н. И. Стаменковић, Глиша Стојановић, Дамјан Стојковић, Милутин Ј. Марковић, Голуб С. Јањић, М. О. Петровић, Др. Лео, Коста М. Бурић, Стеван Миљковић, Ризнић, М. Савчић, К. Н. Јазаревић, М. Арсенијевић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 24. Септ. 1898. год и примљен је без измена.

II

Одборник г. Ст. Максимовић пита: а.) зашто се не изврши регулисање „Варош капије“ и не изврши подела плацева; б.) зашто се не позове одборска комисија, да одреди места за дрварска слагалишта и в.) зашто набављена дрва за гориво

стоје још на улици и не уносе се у авлије појединих одељења.

Председник је одговорио,

а.) да се на извршењу регулације „Варош капије“ ради; б.) да ће се поменута комисија сазвати одмах и в.) да је комисија привучена и сложена дрва прегледала и поднела извештај, да иста не одговарају погодбама односно слагања али да лифранти не пристају на овај извештај и због тога дрва од општине још нису примљена.

III

Одборник г. Милут. Ј. Марковић примећује, да Ђорђе Вајферт још и данас ужива општинско земљиште између његове пиваре и мокролушког потока, а да у овогодишњем буџету општинском није предвиђен никакав приход од тога, као што је то увек до сада било.

Председник је изјавио,

да у име суда прима ову напомену и да ће извидети и урадити што треба, да се интереси општински заштите.

IV

Одборник г. Глиша Стојановић саопштава, да општински органи наплаћују по 0.20 динара од сваких кола која на марвени трг дођу, а да се на другим трговима то не чини.

Председник је одговорио,

да се та наплата врши само од оних, који са својих кола крчме робу и да се та такса наплаћује у име пијачарине. На другим трговима се то не чини с тога, што се тамо наплаћује пијачна такса.

V

По прочитању акта Управе вар. Београда и њених одељака АБр. 6679, 6673, 6807, 6804 и 7034 којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио,

да је Ванђел Карамфиловић, каф. олд. доброг владања и средњег имовног стања; да су му непознати: Андреја Стојановић, званичник жел. дирекције, Вожа Јовановић фризер, Лепосава жена Михаила Видаковића служитеља, Живко Лазич писар адвокати, Јован Недељковић звани Регула

зидар, Милан Јовановић „Танцигер“ зидар и Ђорђе П. Јовановић обућар.

VI

Председник износи одбору на мишљење молбе, којима се траже уверења о породичном односу. По прочитању тих молби СТБр. 2821 2888, одбор је изјавио мишљење,

да се молиоцима Тих. Ј. Марковићу за Персиду Ј. Мариновић и Јелени Ђорђевић и Велимиру Петковићу могу дати тражена уверења о њиховом породичном односу.

VII

Председник извештава одбор, да је суд општински решењем својим од 30. Септ. о.г. АБр. 6796 одредио цену лебу за прву половину месеца Октобра на 24 паре дин. по килограму, а да се леб продаје по 25 пара у тежини од 1042 грама, пошто је цена жити за прошлих 15 дана била преко 15 динара.

Одбор је примио к знању,

ово решење суда општинског.

VIII

На предлог Управе општ. трошарине, а ради извршења решења одборског од 24. Септ. о. г. АБр. 6393 односно контролисања јачине вина, што је на приватном руковању, одбор је решио,

да одборници г.г. Др. Стеван Марковића, Глиша Стојановић и Дамјан Стојковић са управником општинске трошарине и општинским хемичарем измере јачину свег вина, што је код приватних на слободном руковању и да поднесу извештај Управи трешаринској ради даље употребе.

IX

По прочитању молбе Мих. Јовичића и Сина АБр. 6238 и извештаја Управе трошаринске АБр. 6546 којом траже да у место артија од вредности даду своје непокретно имање за сигурност неплаћене трошаринске таксе, одбор је решио,

да се ова молба одбаци.

X

По прочитању молбе Косте Николића апотекара АБр. 6460, да му се одобри двомесечни

год. Пејачевић узима да се Драгутин ожењено 1269. г.; али он не саопштава на основу чега он ту годину утврђује као годину Драгутинове женидбе.¹⁾

Чија је кћи била Катарина Драгутинова жена, споменици и историчари неки не слажу се потпуно у исказима. Знатно је, пак, то што се у свима налази карактеристична једногласност, да је Катарина била кћи мађарског краља. Данило вели, да су родитељи Драгутину узели „кћер од царског племена а мађарске народности“, „дъщерь отъ племени царьска, языка же оугрьскаго.“²⁾ Врхобрезнички Летопис, Троношац и Бранковић узимају да је Катарина кћи мађарског краља Владислава IV-ог Куманца (*Chun Lászlo, Ladislaus Chunus*), кога Троношац назива „Кршласло“ (место: Кунласло, Др. Шаф.). Пејачевић, пак, готово полемишући са Бранковићем, на основу познатог писменог уговора од 1271 год., вели, да је краљица Катарина била краљу Владиславу не кћи, него сестра. Катанчић узима да је Драгутин имао за жену Јелисавету, кћер мађарског краља Стефана V-ог. По Пејачевићеву сведочанству и Лукарије узима да је Драгутин био ожењен овом Јелисаветом (*Elisabetha*).²⁾

Ну, чија је кћи краљица Катарина: non disputandum; јер је у данашњој српској историографији, на основу познатог писменог уговора мира од 1271. год. са свим утврђено: Да је Драгутин био ожењен унуком мађарског краља Беле IV-ог, а ћерком мађарског наследника престола, хрватског краља и за неко време штајерског војводе, доцније мађарског краља Стефана V-ог. Стефан је V. био ожењен Јелисаветом, ћерком несрећног куманског војводе Кутена, који би у инвазији Монгола под Батуканом од Мађара убијен, осумњичен издајством и уходством.¹⁾

Већина наших споменика никако Драгутинову жену не зову *Катарином*, него или *Кашаленом*, *Кашалином* или *Кашеленом*. Тако је Данило назива, а исто тако и неки од летописа (као: Сеченички, Врхобрезнички и др.). Неки пак талијански споменици називају је или *Кашерином* (*Catherine*) или *Кашелином* (*Catheline*).²⁾

Гласник ЛШ стр. 56. — Архив. Ш стр. 11—12. — Гласн. IV (XXI) стр. 239. — Пејач. Hist. Serv. стр. 217, 221—222. — Starine IX стр. 77. — Klaić Povj. Bosne стр. 86—87. — Видак. Ист. I стр. 109. —

¹⁾ Срећк. Ист II стр. 151—152. — Ковач. и Јован. Ист. стр. 93. ед. 95/96. г. — Smič. Povj. Hrv. I. стр. 355—356. Мајк. Ист. стр. 29. — Кал. Ист. стр. 43. Крст. Ист. стр. 49. — Поп. Ист. стр. 44. — Милој. Одл. стр. 117. — Убавк. Ист. стр. 113. — Милак. Ист. 14.

²⁾ Дан. Жив. стр. 13, 97. — Павл. Жит. стр. 168 226. — Гласн. IV (XXI) стр. 239. — Љуб. Стој. Спом. Ш стр.

Да Урош I Велики потражи пријатељство и сродство у мађарског краља, да мађарски краљ ступи у пријатељство и сродство са српским краљем Урошем, изгледа да су и један и други самим околностима били нагнани.

Мађарска је онда била велика и силна држава, на коју је Урош *polens volens* био приморан рачунати. О томе лепо резонују г.г. Ковачевић и Јовановић. По њима Урош, желећи да обезбеди северне границе своје државе и скоро заузети Хум и да у згодној прилици завлада Мачвом, потражи пријатељство у мађарског краља.²⁾ Урош је, дакле, у интересу интегритета Српске Државе и успеха својих завојевачких планова на северу своје државе потражио пријатељство у мађарског краља. Ну, поред овога, изгледа, да је још једна ствар покретала Уроша на тражење пријатељства и савеза са мађарским краљем.

Из историје владавине Уроша Великог знамо све односе, које је имао Урош I са Балдуином II-им (1237—1261), Јованом Анђелом Комненом, с никејским царем Ватацијем, с епирским деспотом Михаилом, с Дубровчанима, с бугарским царем Ми-

129—135, 95—99. — Дан. Реч. I стр. 412. — Гласн. XLII стр. 28. Rad. XVIII стр. 223. —

²⁾ Ист. стр. 100 изд. 1891. и стр. 92 изд. 95/96. год.

¹⁾ Пејач. Hist. Serv. стр. 221—222

²⁾ Дан. Жив. стр. 13. — Павл. Жит. стр. 167—168. — Гласн. V стр. 49, 174. — Љ. Ст. Спом. III. стр. 100.

рок за исплату његовог дуга општинској трошарини, одбор је решио,

да се молиоцу одобри овај двомесечни почек под погодбом, ако одмах положи једну трећину дуга.

XI

По прочитању предлога благајника гробљанског Абр. 6501, одбор је после поименичнога гласања са 17 гласова против 3 решио,

одобрава се, да се на новоме гробљу направе путеви и стазе и да се исплате из вишка прихода гробљанских. Да се за израду овога направи план и предрачун, у којем да буде изложена цена за израду са тапмајданским песком и са колубарским.

XII

По прочитању молбе Задруге за подизање домаће индустрије Абр. 1397 и 5924 и извештаја економског одељења одбор је решио,

да се Задруга ослободи плаћања интереса на неплаћену кирију општини; да се сва до сада неплаћена кирија наплати и о даљем закупу закључи уговор са Задругом по прописаним погодбама.

XIII

По прочитању акта Друштва трамвајског Абр. 6587, којим извештава суд, да не пристаје ни на једног кандидата за председника изборноме суду, који су решењем одбора од 5. Авг. 1898. год. Абр. 5021 кандидовани, предлажући са своје стране друге кандидате, одбор је решио,

да одбор остаје и даље при својим кандидатима за председника изборног суда, које је изабрао решењем од 5. Авг. 1898. Абр. 5021. А ако друштво не пристане ни на једног од истих, да се умоли грађевински савет при Мин. грађевина да он именује председника сходно члану 29 уговора. —

XIV

Председник износи одбору на решење извештај комисије о понудама имања за откуп за потребу школе за савамаљски квартал.

хаилом, с Карлом Анжујским. У односима са овим владоцима особито се истиче његова успешна радња у мешању у унутрашње ствари Бугарске Државе, и у преговорима и уговарању са Карлом Анжујским. После смрти Калимана II-ог Урош успе да подигне на бугарски престо свог кандидата Константина Теха. Његов, пак, рад, као рад једног савезника Карла Анжујског, носио је на себи тип дипломатске вештине. Урош је саревњиво гледао да заштити своје интересе, и, с највећом обзиривошћу, чувајући се каква не промишљена корак, гледао је да у акцији ангажује Карла, овог владоца високих планова. Да би у томе своме раду, у раду на јужној и источној граници своје државе, Урош могао рачунати на поуздан успех, разуме се, да се он морао трудити, да Мађарска не буде у непријатељском расположењу према њему.

У Мађарској је тада владао Бела IV, онај енергични мађарски владалац, али несрећни отац, који својом судбином јако опомиње на нашег краља Уроша. За његове владе десила се она страховита монголска најезда под Бату-Ханом (1241—1242), чији су таласи заплуснули мало и Српске Земље. Тада су Монголи, којима је Мађарска после битке код реке Шаја

По прочитању тога извештаја, одбор је после поименичног гласања са 11 гласова против 9 (1 није гласао) решио,

да се овај извештај одбаци.

XV

Поводом решења одборског од данашњег дана, којим је одбачен извештај одборске комисије, о прегледаним понудама за откуп имања за школску потребу, одбор је на предлог одборника г. М. Арсенијевића решио,

да одборници г.г. Н. И. Стаменковић, Васа Николић, Др. Стеван Марковић, Дим. Тирковић и Коста Ризнић, општински лекар и инжењер и један чиновник Мин. просвете, као одборски повереници проуче на којем би месту било најподесније подићи зграду за основну школу за савамаљски крај и да поднесу одбору извештај са мишљењем.

XVI

Председник извештава одбор, да је суд општински расписао стечај за израду плана за уређење доњег калимедана, и да је поднето у одређеном року свега 3 плана.

По саслушању овога одбор је одлучио,

да поднете планове за уређење доњег калимедана прегледају и поднесу одбору извештај са мишљењем г.г. Коста Д. Главинић и М. Капетановић одборници и Андра Стевановић, проф. Вел. Школе.

XVII

Председник износи одбору на решење акт Главне Контроле, којим се тражи обавештење о извесној трошаринској вересији.

По прочитању тога акта Абр. 5237 и извештаја суда и управе трошаринске Абр. 6684 из кога се види, да се односна документа налазе у Главној контроли, одбор је одлучио,

да се умоли Главна Контрола, да пошаље суду односна документа, како би могао поднети тачан извештај, који Главна Контрола тражи.

била са свим отворена, допрли чак у Далматинско Приморје, где су без успеха опсађивали Клис, Сплет и Трогир и по мору вијали самога краља Белу IV-ог. Када су, пак, Монголи отишли из Мађарске, због смрти великог хана Октаја и због следствене физичке изнурености, Бела је могао брзо да своју земљу подигне из згаришта и пустоши, да је потпуно опорави и прошири. Он Млечанима заузме Задар и неке приморске градове. У савезу са чешким краљем у једној одсудној битци победи Фридриха Смутљивога, последњег Бабенберговца. Од Фридрихових земаља, по погодби са Отокарем II. од г. 1254., он доби Штајерску од Отокара, који се био оженио једином наследницом аустријских земаља. И Босна и Хум били су му потчињени. Радослав Андрејевић, жупан у Хуму, називао се клетвеником мађарског краља.

За време Беле IV Мађарска је, дакле, била јака и Урош је морао рачунати на њу. Што је знатније, Урош је био не само у добрим и пријатељским односима са мађарским краљем Белом IV-им, него је, шта више био и у стварном савезу. У боју код Кроасенбруна (Kroissenbrunn) г. 1260., у којем је Бела IV тако несрећан био, па којом је недаћом Штајерску изгубио, у том боју ми налазимо у мађарској војсци и једно

РЕДОВНИ САСТАНАК

8. Октобра 1898.

Председавао председник г. Н. Д. Стевановић; присуствовали чланови суда: г.г. Б. Ј. Рајић и Коста Симић; од одборника били: г.г. Н. И. Стаменковић, Љуб. Живковић, Стеван Максимовић, Д. М. Ђорђевић, М. Капетановић, Др. Стеван Марковић, Р. Драговић, Евг. М. Чоловић, Глиша Стојановић, Дамњан Стојковић, Голуб С. Јанић, Др. Леко, Коста Д. Главинић, М. Савчић, Ј. М. Јанковић, Милутин Ј. Марковић, С. Азријел.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 1. окт. 1898 год. и примљен је без измена.

II

По прочитању акта Управе вар. Београда и њених одељака Абр. 7003, 6911, 6967, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио,

да је Ђорђе Илић ковач доброг владања и сиротног имовног стања; да су му непознати: Сава Ракић слуга, Јован Недељковић и Милан Јовановић, зидари.

III

Председник износи одбору на мишљење молбе, којима се траже уверења о породичном односу. По прочитању тих молби СТБр. 2871, 2935, 2936, 2872, 2914, 2937, 2740 и 2934, одбор је изјавио мишљење,

да се молиоцима Лазару Бебићу, таљигашу, Лазару Јовановићу, таљигашу, Живојину Дојчиновићу, земљоделцу, Стевану Белићу ткачу, Јовану С. Миловановићу дрвару, Лени Трајковић удовој и Михајлу Новаковићу обућару могу дати тражена уверења о њиховом породичном односу; да се Ангелини Д. Милојевићки не може дати тражено уверење.

IV

По прочитању извештаја грађевинског одељења Гбр. 3000 а у свези са решењем одборским од 3. Септ. о. г. Гбр. 2607, одбор је решио,

одобрава се кредит од десет хиљада динара из прихода трошаринских за насипање оног дела баре Венеције, што лежи између житнога трга и првог канала за нечистоћу. За насипање осталог дела баре

одељење српске војске, које је Урош послао Бели IV-ом. То је, дакле, доказ, да је Урош био у стварном савезу са Белом IV-им.

Неки српски лепописи, особито старији, изnose да је Урош многе неповољне ствари претрпео од Мађара.¹⁾ Без сумње је Бела IV, у својој агресивној политици, распростирао своје освајачке планове и на Српску Државу. Отуда је, ваљда, и произашло установљење Мачванске Бановине, која је као нека мађарска маркграфска била према Српској Држави.²⁾ Трконошац пак вели, да је Урош ступио у сродство са мађарским краљем, што није смео ратовати противу Мађара, јер силни беху.³⁾

Ну, не само да је Урош самим околностима био приморан да потражи пријатељство и сродство у мађарског краља, него, шта више, ствари показују да је сличним околностима и сам краљ Бела био нагнан да буде у добрим и савезничким односима са српским краљем Урошем. Због штајерског питања, које је после 1299. год. постало акутним, Бела IV припремао се на одсудни рат против Отокара II. Увиђајући да је Отокар јачи, Бела је морао потражити

1) Љуб. Стојановић, Споменик III стр. 95. — Гласн. 53 стр. 5. Шаф. Pamät. Let. стр. 52.

2) Sayous, Hist. des Hongrois. стр. 284

3) Гласн. V стр. 49,

између железничке станице и вароши, да се расписне стечај, као што је раније решено.

V

На предлог председника општине а услед молбе Софронија Дабића олд. каф., пријемника права Петра Стојковића, касалина АБр. 7019, одбор је решио,

да се решење одбора општинског од 9. и 16. априла о. г. АБр. 1928 измени, и да гласи, да се Петру Стојковићу врати аренда касапска на извезену маст из вишка прихода од касапске аренде, ако каквог у овој години буде.

VI

На молбу Задруге за подизање домаће индустрије и на предлог суда општинског одбор је решио,

одобрава се Задруги за подизање домаће индустрије продужење закупа општинских дућана под читаоном још за једну годину дана од првог новембра 1898. год. под истим погодбама и цени. Да се о овом закључи уговор са Задругом.

VII

На предлог председника општине АБр. 6846, одбор је решио,

одобрава се, да се поред буџетом предвиђене суме, за ову годину на калдрму и друмове у 50.000 дин. може утрошити за исплату раније отпочетих а у овој години довршених радова на калдрмисању улица и сума од четрдесет и пет иљада, седам стотина педесет и четири дин. и четири паре, што има општина да прими од Управе Фондова од наплаћене калдрмије у прошлој години.

VIII

На предлог одборника г. Косте Д. Главинића одбор је решио,

ставља се у дужност суду општинском, да надлежним путем наплати од државе ону суму, коју је она од прихода

себи што јаче и поузданије савезнике. У том тражењу, разуме се, да је Бела морао водити рачуна и о Урошу, као о једном јаком пограничном владару, који би се његовим евентуалним неуспехом а Отокаревом победом могао користити.

Самим околностима, дакле, били су и краљ Урош и краљ Бела приморани да буду у добрим односима. Али то њихово пријатељство није никако било платонске природе; оно је било скопчано стварним савезом и, као што смо видели, Урош војском помаже Белу у оном боју код Кроасенбруна. Ти су њихови односи постали особито нежним, када је Драгутин узео за жену унуку краља Беле.

Према свему овоме, било да је Урош помишљајући на какве освајачке акције гледао да буде у добрим односима са маџарским краљем, било да се бојао Маџара, као што хоће Трношац, било да се Урош шудио да сачува интешитет Српске Државе од агресивне политичке маџарског краља, — свакако, мислимо да су мошви Драгутинове женидбе маџарском принцезом политичке природе.

(Наставиће се)

од калдрмине у 1897. год. утрошила на калдрмисање дворишта и ходника царинарнице београдске, пошто општина није по закону дужна, да овај трошак сноси.

IX

По прочитању извештаја гл. књиговодства, по којем је остало из ранијих година још неисплаћених рачуна за потребе општинске и за регулацију вароши у суми од 144,716-36 дин., одбор је решио,

да се сума дуга у шездесет девет иљада две стотине тридесет и два динара и 27 пара, исплати у овоме списку означеним повериоцима за потребе општинске из ранијих година, из раније одобрене позајмице од једног милиона динара; да се сума у седамдесет и пет иљада четири стотине осамдесет и четири динара и 10 пара исплати у овоме списку означеним повериоцима за експроприсање земљишта за регулацију вароши, — из раније одобрене позајмице од милијун динара а на терет регулационог фонда. Да се за ово решење изиште надлежно одобрење.

X

По прочитању извештаја економног одељења о стану пореског одељења за варош Београд, одбор је одлучио,

да одборници г.г. М. Ј. Марковић, Др. Стев. Марковић и М. Савчић прегледају све понуђене куће за стан пореског одељења и поднесу одбору извештај.

XI

По прочитању извештаја економног одељења одбор је решио,

да се кућа регулационог фонда у Скадарској улици изда под једногодишњи закуп од 1. новембра 1898 год. под прописаним погодбама Тоши Јовановићу олд. дуванџији за иљаду сто шездесет и један динар и 50 пара за годину.

XII

По прочитању извештаја водоводног одељења АБр. 6783, одбор је, са разлога наведених у извештају, решио,

да се ослободи свака кућа плаћања за више утрошену воду, која је овог лета трпела оскудицу у води и од кад је та оскудица наступила, што ће имати да констатује водоводно одељење за сваку кућу посебице.

XIII

По прочитању молбе Михаила М. Ханџарлије олд. фотографа АБр. 6673, да му општина уступи своје земљиште код „Славије“ под кирију за подизање фотографске радионице, одбор је одлучио,

да председник општине одреди два одборника, да виде, да ли се тражено земљиште може уступити молиоцу, по коју цену и за које време па да поднесу одбору извештај.

XIV

По прочитању извештаја гл. благајника и мишљења општ. правозаступника и члана Суда АБр. 6381 односно извршења тестаментна пок. Аврама Леона Којена из Беча и оснивања фонда за помагање пострадалих трговаца, одбор је решио,

Одобрава се да се извршење тестаментна и оснивања фонда пок. Аврама Ле-

она Којена за помагање пострадалих трговаца изврши онако, како је у овом извештају предложено.

XV

На предлог суда општинског, одбор је решио, да се лицитацијом продаду два остала и изнемогла коња пожарне чете.

О Б Ј А В А

Суд општине београдске држаће следеће лицитације и то:

На дан 20-ог овог месеца (у 2 сата по подне).

Лицитацију за давање под закуп општинске куће у улици „Краљице Наталије“ (Абаџијској) бр. 20. која има пет соба, са подрумом и авлијом која излази до „Ломине“ улице.

Кауција се полаже у 100 дин.

Закуп почиње 1-ог Новембра т. г.

На дан 21-ог о. м. пре подне од 9 сати

Лицитацију за давање под закуп подрума-леденице код „Текије“ на вел. тргу.

Кауција се полаже у 50 дин.

Закуп почиње од 1-ог Новембра т. г.

После подне у три сата.

Лицитацију за давање под закуп подрума-леденице зване „Пивни извор“ у „Дубровачкој“ улици. Кауција се полаже у 50 дин.

Закуп почиње 1 Децембра т. г.

На дан 22-ог о. м. (по подне у 3 сата).

Лицитацију за давање под закуп права узимања и продаје цубока са општинске кланице за 1899 годину.

Кауција се полаже у 3000 дин.

Лицитација ће се држати у економском одељењу општине, где се и услови могу видети.

АБр. 6887. Од суда општ. београдске 15. Октобра 1898. год. Београд.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За квартове: Савамалски, Теразијски, Варошки и Врачарски

1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом — — — — — 0-25 д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазином — — — — — 0-70 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале — — — — — 1-50 д.

За квартове: Дорћолски и Палилулски

1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом — — — — — 0-20 д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазином — — — — — 0-60 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом од гостионице са кухињом без штале — — — — — 1- — д.

Од суда општине београдске 28. августа 1892 год. АБр. 9449.

ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ ЗА МРТВАЧКА КОЛА

- а) Проста кола са 2 коња — — — — — 10 дин.
- б) Кола са анђелима са 2 коња — — — — — 18 "
- в) Стаклена кола са 2 коња — — — — — 24 "
- г) Стаклена кола са 4 коња — — — — — 60 "